

Uvod u Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Japana

Regulatorna suradnja i necarinske mjere

Što je regulatorna suradnja?

Regulatorna suradnja znači da se regulatori iz dviju država ili regija sastaju kako bi:

- razmijenili iskustva i informacije
- utvrdili područja od obostranog interesa za zajednički rad
- bliskije surađivali na razvoju međunarodnih normi
- raspravljali o načinima rješavanja problema nastalih zbog različitih ili nespojivih propisa dviju strana.

Što su necarinske mjere?

Necarinske su mjere, uključujući regulatorne prepreke, prepreke koje nisu carinske pristojbe, a koje ometaju izvoz poduzeća u drugu zemlju. Obuhvaćaju mjere kao što su:

- razne ili nepotrebno komplicirane tehničke norme
- postupci za izdavanje odobrenja za proizvode
- provjere jesu li proizvodi sukladni propisima.

Zašto su Sporazumom o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Japana obuhvaćeni regulatorna suradnja i necarinske mjere?

Necarinske mjere ponekad su namjerne prepreke izvozu, no uglavnom su to zakonske mjere vlasti određene zemlje. Zanima nas može li ih se pojednostaviti ili mogu li se uskladiti različiti pristupi.

U nekim slučajevima EU i Japan imaju različite pristupe reguliranju robe i usluga.

Prije nego što je započeo pregovore s Japanom EU je proveo javnu raspravu. Većina onih koja je poslala odgovor – prije svega iz prehrambene, automobilske i farmaceutske industrije te industrije medicinskih uređaja – naglasila je da im se sadašnjim japanskim regulatornim preprekama ograničavaju poslovne mogućnosti.

Trgovinu također ograničavaju različite norme i tehnički zahtjevi te druga regulatorna i administrativna pitanja na granici, ali i šire. Te razlike uzrokuju troškove poduzećima, koja se moraju pridržavati raznih pravila, ali i javnim tijelima, koja ih moraju provoditi.

Ispitanici su napomenuli i da su japanska tijela često nepredvidiva u tumačenju propisa, čime se stvara dodatna nesigurnost.

Što EU namjerava postići u Sporazumu između EU-a i Japana?

Japan je prihvatio sljedeće:

- pregledati popis necarinskih mjera kojima se poduzećima iz EU-a otežava izvoz
- pronaći načine za njihovo pojednostavnjivanje
- prihvatiti dodatne međunarodne norme, prije svega one koje upotrebljava i EU.

EU je predložio i uspostavu zajedničkog regulatornog odbora za suradnju s Japanom.

To nije neovisno tijelo, nego samo forum na kojem EU i Japan razmjenjuju gledišta o tome kako da propise učine:

- djelotvornijima
- jednostavnijima
- jeftinijima za poduzeća koja ih moraju poštovati i za regulatore koji ih moraju provoditi.

1. Hvatanje u koštac s nekarinskim mjerama

EU je Japanu predstavio dva popisa nekarinskih mjera, od kojih je jako velik dio Japan već riješio. Pokazalo se da su neka pitanja na koja je EU ukazao u međuvremenu riješena.

Japan je s prvog popisa proveo regulatorna rješenja za oko 75 % navedenoga.

Ukupna stopa riješenih pitanja s popisa u svim sektorima na obje je strane blizu 50 %, uključujući veliku većinu pitanja povezanih s automobilima, farmaceutskim proizvodima i medicinskim uređajima.

2. Približavanje međunarodnim normama

Jedna od posljedica razgovora regulatora o popisu nekarinskih mjera jest i zaokret u politici Japana prema većoj primjeni međunarodnih normi, prije svega onih koje se upotrebljavaju i u EU-u.

Automobili

Norme EU-a za automobile i automobilske dijelove te ostala vozila čvrsto su utemeljene na međunarodnim normama koje je utvrdilo tijelo UN-a (Gospodarska komisija Ujedinjenih

naroda za Europu, UNECE). I Japan je članica tog tijela, ali je dosad te norme često upotrebljavao samo parcijalno.

Sad je Japan pristao svoje norme potpuno uskladiti s onima UNECE-a, kao što je to u EU-u.

Uspostavit će se snažne mjere kako bi se osiguralo da Japan poštuje te obveze.

Farmaceutski proizvodi

Japan je prihvatio sljedeće:

- obraćati se Međunarodnom odboru za usklađivanje tehničkih zahtjeva za lijekove za humanu uporabu (ICH) kao međunarodnom tijelu za normizaciju i
- upotrijebiti njegove smjernice kao temelj za svoje zakonodavstvo.

Tekstil

Japan je u pogledu uputa za održavanje promijenio svoj sustav i uskladio ga s normom ISO koja se upotrebljava u industriji EU-a. To je bio dugotrajan zahtjev EU-a.

Ostalo

Japan se približava istim međunarodnim normama kakve se upotrebljavaju u nekoliko drugih industrija u EU-u.

Budućnost

Sporazumom između EU-a i Japana mora se osigurati i to da se u budućnosti ne pojavljuju nepotrebna regulatorna razilaženja.

Jedan je od načina rješavanja tih pitanja postići redovitu suradnju regulatora jedne i druge strane kako bi razmjenjivali ideje i iskustva i utvrdili područja u kojima mogu surađivati u budućnosti.

Uvijek je moguće da regulatorni odabiri budu različiti, ali se oni ne bi trebali pojavljivati samo zbog nedostatka dijaloga.

Uostalom, regulatori iz EU-a i Japana suočavaju se sa sličnim izazovima pa dijalog i suradnja i jednoj i drugoj strani nude mogućnosti za djelotvornije propise.

3. Uspostava zajedničkog regulatornog tijela

Sporazum sadržava posebno poglavlje o dobroj regulatornoj praksi i regulatornoj suradnji. EU u njemu predlaže uspostavu Odbora za regulatornu suradnju koji bi činili predstavnici vlada i regulatori obje strane.

Taj će odbor:

- regulatorima omogućiti razmjenu primjera dobre prakse u donošenju propisa, iskustava i informacija
- pomoći u utvrđivanju područja u kojima regulatori mogu surađivati
- pojačati suradnju na međunarodnim normama.

Taj odbor neće:

- moći mijenjati postojeće propise
- razvijati nove propise
- imati nikakve ovlasti za donošenje odluka
- ograničavati ovlasti regulatora za donošenje odluka u državama članicama EU-a ili na razini EU-a.

Regulatorna suradnja ostat će na potpuno dobrovoljnoj bazi. Neće utjecati na pravo EU-a i Japana da odrede ili reguliraju vlastite razine zaštite kako bi ostvarili ciljeve od javnog interesa.

Osim toga, to se poglavlje ne primjenjuje na regulatorna tijela u državama članicama EU-a niti na mjere, praksu ili pristupe koje provode.